

Tárgy: ügyvédi mulasztás

**Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi tanácsa**

Ügyszám: **2025. F.152/8.**

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi tanácsa [...] budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban 2025. május 12. napján tárgyalás tartása nélkül meghozta az alábbi fegyelmi

h a t á r o z a t o t :

A Fegyelmi tanács megállapítja, hogy [...] eljárás alá vont ügyvéd **1 (egy) rendbeli szándékos** fegyelmi vétséget követett el, ezért

100.000.- Ft (azaz Egyszázezer Forint) pénzbírság

fegyelmi büntetéssel sújtja.

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy a kiszabott pénzbírságot, valamint 30.000 Ft átalányköltséget 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába, vagy banki utalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara bankszámlájára.

I n d o k o l á s

A bejelentés és az előzetes vizsgálat:

A Budapesti Ügyvédi Kamara elnökének címzett, 2024. november 8. napján beérkezett bejelentésében a bejelentő közölte, hogy az eljárás alá vont ügyvéddel, mint alperessel szemben folyamatban lévő peres ügyében a törvényszék előtt jogerős közbenső ítélet született. Hivatkozott arra, hogy az ítéletben a törvényszék megállapította a közte és az eljárás alá vont ügyvéd között 2023. május 10. napján létrejött megbízási szerződés érvénytelenségét megtévesztés címén. Az ítélet kiadmányát csatolta a bejelentéséhez és kérte a fegyelmi eljárás lefolytatását arra hivatkozással, hogy az eljárás alá vont ügyvéd megtévesztő, az ügyvédi szabályokat megsértő magatartása vezette őt arra, hogy megbízást adjon részére a fia büntető ügyében a védelem ellátására és ügyvédi munkadíj kifizetésére.

A Budapesti Ügyvédi Kamara vezető fegyelmi biztosa 2024. november 21. napján kelt határozatával az előzetes vizsgálatot hivatalból elrendelte és felhívta az eljárás alá vont ügyvéd figyelmét arra, hogy a vizsgálat lefolytatásához szükséges iratait 8 napon belül köteles, az ügyre vonatkozó észrevételeit pedig jogosult elektronikus úton a kamarának megküldeni.

Az eljárás alá vont ügyvéd a felhívásnak eleget tett és észrevételeket terjesztett elő. Fegyelmi felelősségét vitatta, hivatkozott a bejelentő kezdeményezésére indult és jogerősen elbírált (...) számú fegyelmi ügyre, amelyben a fegyelmi felelőssége 2 rendbeli szándékos fegyelmi vétség elkövetésében megállapításra került. Álláspontja szerint az előzményi ügy korlátját kell, hogy képezze a jelenlegi eljárás lefolytatásának, az a *res iudicata* (ítélt dolog) általános jogi tilalmába ütközik, amely alapján vele szemben a fegyelmi eljárás megszüntetése indokolt, ezért kérte a bejelentés „elutasítását”.

A fegyelmi biztos az előzetes vizsgálati eljárás eredményeként 2025. március 14. napján kelt határozatával fegyelmi eljárást kezdeményezett. Álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd védekezése nem foghat helyt azon az alapon, hogy korábban vele szemben elmarasztaló határozat született, mert annak az ügyfél-azonosítás és az ügyféllel történő elszámolás elmaradása volt a tárgya, nem pedig az eljárás alá vont ügyvédnek az ügyfelét megtévesztő magatartása.

Álláspontja szerint a megbízási szerződés érvénytelenségének a polgári bíróság általi megállapítása olyan új bizonyíték, amelyet az előzőleg eljárt fegyelmi tanács nem ismerhetett, mert akkor még nem állt rendelkezésre, jelenleg viszont megalapozza annak megállapítását, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a megbízás létrehozására irányuló magatartásával megsértette az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (továbbiakban: Üttv.) 1. § (3) és 39. § (3) bekezdését, valamint az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018. (III. 26.) MÜK szabályzat (továbbiakban: ÜESZ) 2.1., 2.4. és 5.4. pontjait, melynek alapján 1 rendbeli, az Üttv. 107. § a) pontjába ütköző szándékos fegyelmi vétség elkövetése állapítható meg vele szemben.

A fegyelmi biztos végindítványa:

A fegyelmi tanács elnöke az iratokat 2025. április 7. napján vette át, egyidejűleg kezdeményezte az ügy tárgyaláson kívül történő elbírálását. Az eljáró fegyelmi biztos végindítványában a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatban foglalt tényállást és jogi minősítést formálisan változatlanul tartotta fenn, ugyanakkor a fegyelmi felelősség alapjául az Üttv. 107. § b) pontját jelölte meg. Kérte, hogy az eljárás alá vont ügyvédet az eljáró fegyelmi tanács pénzbírság büntetéssel sújtsa, amelynek mértékét a kiszabható büntetés középértéke és annak alsó határa közötti mértékben határozza meg.

Az eljárás alá vont ügyvéd védekezése:

Az eljárás alá vont ügyvéd észrevételeket tett a fegyelmi biztos végindítványára. Rámutatott, hogy az Üttv. 107. § b) pontja az ügyvédi tevékenységen kívül elkövetett, ügyvédhez méltatlan magatartásokat rendeli büntetni, ugyanakkor ő a bejelentő által kifogásolt tevékenységét helyettes kirendelt védőként, majd meghatalmazott védőként, tehát ügyvédi minőségében végezte, így ez nem eshet az idézett jogszabályhely hatálya alá. Előadta, hogy tevékenysége semmilyen módon nem lehetett alkalmas az ügyvédségbe vetett közbizalom megingatására, vagy a hivatás tekintélyének csorbitására.

Hivatkozott arra, hogy az ügy, amelyben védői szerepet látott el, nem kapott nyilvánosságot és nem sértett szélesebb érdekkört, miként arra is, hogy szándékosság a részéről fel sem merült, így marasztalása esetén is legfeljebb gondatlan felelősségét lehetne megállapítani. Ugyanakkor ragaszkodott hozzá, hogy a büntetőeljárás törvény alapján védői státusza és a bejelentővel történő kapcsolatfelvétele is jogszerű volt. Hivatkozott továbbá arra, hogy a Törvényszék határozatával szemben a Kúria előtt felülvizsgálati kérelemmel élt, amelynek elbírálása folyamatban van, így az „*ügy alapját képező vitás tényállítások és jogi következtetések még nincsenek véglegesen lezárva*”. Beadványához csatolta felülvizsgálati kérelmének egy példányát is. Végezetül – utalva ebben a körben a javára szolgáló enyhítő körülményekre is – kérte, hogy a fegyelmi felelősségének megállapítását az eljáró tanács mellőzze, illetve ennek hiányában a legenyhébb szankciót alkalmazza vele szemben, kiemelve a pénzbírságban, illetve az eljárási költségekben való marasztalásának mellőzését.

.-.-.

A bejelentő csatolta a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság végzését, amellyel a legfelsőbb bírói fórum az eljárás alá vont ügyvéd felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmét visszautasította.

A tényállás:

A bejelentő az eljárás alá vont ügyvéddel szemben polgári peres eljárást kezdeményezett a vele 2023. május 10. napján kötött megbízási szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt. A keresetet a bíróság 2024. május 27. napján hozott ítéletével elutasította. A bejelentő fellebbezése folytán másodfokon eljáró törvényszék a 2024. szeptember 25. napján meghozott közbenső ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és jogerősen megállapította, hogy a bejelentő és az eljárás alá vont ügyvéd között létrejött megbízási szerződés érvénytelen.

A másodfokú bíróság határozatának indoklásában rámutatott arra, hogy a megbízási szerződés megkötését megelőzően tanúsított azon eljárás alá vont ügyvédi magatartás, hogy a hajnalban kezdeményezett telefonhívás során a bejelentő fiának megbízásán túlterjeszkedve, erre vonatkozó bejelentői kérés, kérdés nélkül megbízási szerződés megkötésére tett ajánlatot, az idő rövidségét és a kiterjedten végzendő ügyvédi feladatok terjedelmét hangsúlyozva, a megbízási szerződés feltételül díjfizetést szabva, azt a képzetet keltette a bejelentőben, hogy ezt a szerződést a gyermeke érdekében azonnal meg kell kötnie. Hangsúlyozta a másodfokú bíróság, hogy az eljárás alá vont ügyvéd fel sem vetette a későbbi – napközbeni – szerződéskötés lehetőségét annak ellenére, hogy a hajnali órákban további nyomozati cselekmény nyilvánvalóan nem volt várható, illetőleg tisztában volt azzal a körülménnyel is, hogy ezen a módon nem lehet a bejelentővel az ügyvédi szabályok betartásával szerződést kötni. A másodfokú bíróság megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvédnek ez a megtévesztő magatartása indította a bejelentőt a szerződés megkötésére, azaz a bejelentő szerződési akarat hibája az eljárás alá vont ügyvéd szándékos magatartásának közvetlen következményeként megállapítható, ezért a szerződés megtévesztés jogcímén érvénytelen.

A Kúria az eljárás alá vont ügyvédnek a közbenső ítélettel szemben előterjesztett felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmét visszautasította. A végzéssel szemben fellebbezésnek helye nincs.

A Fegyelmi Tanács döntése és jogi indoka:

A fegyelmi biztos indítványa alapos.

A Fegyelmi Tanács mindenekelőtt megállapítja, hogy mivel a jelen ügy tárgyát képező, a fegyelmi felelősséget megalapozó magatartást az eljárás alá vont volt ügyvéd 2023. május 10. napján valósította meg, ezért az anyagi szabályok tekintetében az Üttv., míg az eljárás tekintetében az Üttv. és a **fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI. 26.) MÜK Szabályzat (a továbbiakban: FESZ)** rendelkezései az irányadóak.

Az Üttv. 1. § (3) bekezdése értelmében az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolni.

Az Üttv. 39. § (3) bekezdése szerint a jogi képviselő ellátása során az ügyvéd az ügyfél érdekeinek elsődlegessége alapján jár el.

Az ÜESZ 2.1 pontja alapján az ügyvédi tevékenység gyakorlója köteles igénybe venni minden törvényes eszközt ügyfele jogai és jogos érdekei érvényesítéséhez, ennek keretében jogi képviselő ellátása esetén az ellenérdekű fél jogi képviselőjével, annak hozzájárulása esetén vagy jogi képviselő hiányában közvetlenül az ellenérdekű féllel, továbbá – jogellenes befolyásolásuk nélkül – a tanúval, a szakértővel és az eljárás más résztvevőivel értekezhet és információkat cserélhet.

2.4. Az ügyvédi tevékenység gyakorlója nem tanúsíthat olyan magatartást, mely ellentétes az ügyfél jogos érdekével.

5.4. Ügyvédhez méltatlan az a magatartás, amely már a megbízási szerződés létrehozása és tartalma körében rontja az ügyvédségbe vetett közbizalmat.

A **FESZ 27.2/B.** pontja értelmében a fegyelmi tanács a 27.2/A. pontján kívül az általa ismert bírósági határozat rendelkező részétől, valamint az indoklásában megállapított tényállástól csak a fegyelmi eljárásban feltárt olyan bizonyíték alapján térhet el, amelyet a bírósági eljárásban nem bíráltak el.

A fegyelmi tanácsnak, hivatkozással az eljárás alá vont ügyvéd észrevételében foglaltakra is, abban kellett állást foglalnia, hogy van-e helye a jelen eljárás megszüntetésének arra hivatkozással, hogy az eljárás alá vont ügyvéd normaszegő magatartása már jogerősen elbírálásra került (Üttv. 119.§ (2) bek, FESZ 22.2 pont).

A fegyelmi tanács, beszerezve a (...) számú ügy iratait, megállapította, hogy a korábbi fegyelmi eljárásban az ügyvédi megbízásra irányuló magatartás és a megbízási szerződés megkötése nem került vizsgálat alá, azt a fegyelmi biztos nem róta az eljárás alá vont ügyvéd terhére és a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatában sem tette a vád tárgyává, így az eljárás megszüntetésének nincs helye.

A fegyelmi eljárás során olyan bizonyíték feltárására nem került sor, amelyet a bírósági eljárásban nem bíráltak volna el, így figyelemmel a FESZ 27.2/B pontjára, a fegyelmi tanácsot köti a jogerős közbenső ítélet rendelkező része és annak indokolásban megállapított tényállása is. Ennek megfelelően a fegyelmi tanács a történeti tényállást a törvényszék hivatkozott közbenső ítélete alapján, azzal egyezően állapította meg, kiegészítve azt az időközben elbírált rendkívüli jogorvoslati kérelem elutasítására vonatkozó határozat megjelölésével.

A hivatkozott indokok alapján a fegyelmi tanács megállapította, hogy a bejelentős és az eljárás alá vont ügyvéd között létrejött ügyvédi megbízási szerződés annak hatására jött létre, hogy az eljárás alá vont ügyvéd szándékosan megtévesztette megbízóját. Ez a megtévesztő magatartás abban jelent meg, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a hajnali órákban kezdeményezett telefonhívása során védence megbízásán – aki csak édesapja értesítését várta el tőle – túlterjeszkedve adott ajánlatot megbízási szerződés megkötésére, az idő rövidségét és az elvégzendő ügyvédi feladatok terjedelmét hangsúlyozta, illetve elhallgatta annak lehetőségét, hogy a megbízást nyugodtabb körülmények között, az ügyvédekre vonatkozó szabályokat megtartva az ügyvédi irodában személyesen találkozással is meg lehet kötni, ahol az ajánlat feltételeit, költségét a bejelentő alaposan mérlegelhetné volna, mielőtt elfogadja azt.

A bejelentőt pedig ez a mondhatni „kész helyzet elé állítás”, az információk részben nem teljes, részben téves volta és a gyermeke iránt érzett aggodalma vezette a megbízási szerződés aláírására és visszaküldésére, valamint az ügyvédi díj megfizetésére.

A polgári jog szabályai szerint akarati hiba miatt érvénytelen szerződés szerkesztése és az akarati hiba előidézése nyilvánvalóan sérti az Üttv. és az ÜESZ hivatkozott pontjait, hiszen az ügyfél által nem kívánt eredmény létrehozására irányuló ügyvédi magatartás teljesen nyilvánvalóan az ügyfél érdekeinek sérelmével jár.

A bejelentő ügyfél személyes érdeksérelméről sokat elárul, hogy a megbízási szerződés felbontását a gyermeke már a megkötést követő két napon belül kezdeményezte, majd ezt követően a bejelentő a kamarához fordult és peres eljárást is kezdeményezett. Alapvetően semmiféle ügyvédi tevékenység nem képzelhető el bizalom nélkül, amely bizalom kialakulásának alapfeltétele az információk teljes körű és a valóságnak megfelelő továbbítása a résztvevők között. Amennyiben ez az alapfeltétel már a megbízás létrejöttékor is hiányzik, úgy a kifejtett ügyvédi tevékenység szükségszerűen az ügyfél érdekeit sértővé válik.

Az Üttv. 107. § a) pontja értelmében fegyelmi vétséget követ el az ügyvéd, ha az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott köteleességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi.

Az eljárás alá vont ügyvéd helyesen hivatkozott arra, hogy ügyvédi tevékenysége gyakorlásának körében járt el, amikor helyettes kirendelt védőként a bejelentő fiának képviselőtét ellátta és a bejelentővel kötött megbízási szerződés, illetve az ügyvédi meghatalmazás aláírása is ügyvédi minőségében történt. A fegyelmi eljárást kezdeményező határozat és a fegyelmi biztos végindítványa tartalmában szintén ezt fogalmazta meg, utóbbiban azonban valóban téves a jogszabályi hivatkozás, amely a fegyelmi határozatban így helyesbítésre szorult. Ennek nyomán viszont a fegyelmi tanács nem foglalkozott az eljárás alá vont ügyvédnek a végindítványra adott észrevételeiben kifejtett azon indokaival sem, amelyek az ügyvédi tevékenységen kívül elkövetett fegyelmi vétség esetén kerülhettek volna mérlegelésre.

Az eljárás alá vont ügyvéd beadványában írtakkal kapcsolatban szükséges rögzíteni, hogy senki nem vonta kétségbe azt, hogy mind a védő kirendelésére, mind a helyettes védő kijelölésére a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. tv. (Be.) szabályainak megtartása mellett került sor. Ugyanakkor a Be. 49. § (5) bekezdése szerint fő szabályként a helyettes védő kirendelésének hatálya a védő távollétében lefolytatott eljárási cselekmény befejezéséig tart. Pont ez a szabály teszi egyébként érthetővé az *egy adott eljárási cselekményre kirendelt* eljárás alá vont ügyvéd részéről az arra irányuló erőfeszítéseket, hogy ügyfelével megbízási szerződést kössön, hiszen a folytatólagos eljárási cselekményeken már az eredetileg kirendelt védőnek kellett volna ellátnia a terhelt képviselését.

Az eljárás alá vont ügyvéd álláspontja szerint, miután az ügyfele azt üzent a családjának, hogy mindent tegyenek meg az érdekében, ebbe a kérésbe belefoglaltatott az is, hogy meghatalmazást adnak a részére. A bejelentő ezt vitatta, állítása szerint a fiának eszébe sem jutott meghatalmazást adni a helyettes védő részére, éppen ezért mondta fel utóbb igen rövid időn belül a megbízást is. A fegyelmi tanács pedig - miután a polgári bíróság a másodfokú határozat ezt megállapította – ezzel egyezően arra az álláspontra helyezkedett, hogy a megbízási szerződés megkötésére vonatkozó ajánlat a bejelentő fiának kérésén túlterjeszkedve történt.

A szándékosság, illetve gondatlanság elhatárolásánál a fegyelmi hatóságok egyértelmű gyakorlata az, hogy miután az eljárás alá vont ügyvédnek ismernie kell a jogszabályokat és a rá vonatkozó hivatásrendi normákat, így ezen szabályok megsértése mindenképpen szándékos elkövetésnek minősül, sok esetben ez még akkor is így van, ha formálisan valamely mulasztás eredményeképp állnak elő. Jelen ügyben azonban a törvényszék ítélete alapján megállapítható volt, hogy a megbízási szerződés megkötésére egyenes szándék vezetett az eljárás alá vont ügyvéd részéről, aki annak maga volt a szorgalmazója és annak érdekében közölt hiányos információkat a megbízójával.

Figyelemmel a kifejtett indokokra a fegyelmi tanács a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatban foglaltakkal egyezően azt állapította meg, hogy az eljárás alá vont ügyvéd azzal, hogy az ügyfele érdekeit sértő módon, őt megtévesztve kötött megbízási szerződést bejelentővel, megszegte a hivatkozott normákban foglalt rendelkezéseket, amellyel 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget valósított meg.

A fegyelmi tanács a büntetést az ügy összes körülményére tekintettel az **Üttv. 108. § b)** pontja és a **109. § (1)** bekezdése alapján állapította meg az általa mérlegelt alábbi szempontok és a fokozatosság elvének figyelembevételével.

A joghátrány alkalmazása körében a fegyelmi tanács enyhítő körülményként értékelte, hogy az eljárás alá vont ügyvéd csekély tapasztalattal rendelkezett az elkövetés idején. Súlyosító körülményt a fegyelmi tanács nem vett figyelembe, dacára annak, hogy az eljárás alá vont ügyvéd egy esetben már jogerősen elmarasztalásra került. A Fegyelmi tanács álláspontja szerint itt jelentőséget kellett tulajdonítani annak a ténynek, hogy a két eljárás ugyanabból a ténybeli alaphól eredt, így ezen okból mellőzte a korábbi marasztalást, mint súlyosító tényezőt.

Mindezek alapján a fegyelmi tanács álláspontja szerint – *egyezően a fegyelmi biztos indítványával* – a pénzbírság fegyelmi büntetés szükséges, de egyben elegendő a fokozatosság elvének tiszteletben tartása mellett is az elbírált magatartás szankcionálására. Annak mértéke a végindítványhoz igazodó, de a törvényi minimumhoz közeli összegben került meghatározásra. A pénzbírság összegének meghatározásánál a Fegyelmi Tanács figyelembe vette az eljárás alá vont ügyvéd személyi-jövedelmi viszonyait, különösen, hogy két gyermek tartásáról gondoskodik.

Az Üttv. 127. § (1) bekezdése értelmében egyszerű megítélésű ügyben a Fegyelmi Tanács a határozatát tárgyalás tartása nélkül hozza meg.

A FESZ 22.1. pontja értelmében a fegyelmi ügy tárgyalás tartása nélküli elbírálása különösen akkor indokolt, ha a fegyelmi vétség egyértelmű, a rendelkezésre álló adatokból további bizonyítás felvétele nélkül megállapítható a fegyelmi felelősség.

A jelen ügyben fentiek szerint a jogerős bírói határozatban foglaltakat és az érintettek írásos nyilatkozatait tekintette irányadónak a fegyelmi tanács, így az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelőssége további bizonyítás felvétele nélkül is megállapítható volt.

A Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvédet az Üttv. 142. § (2) bekezdése és a FESZ 40.2. pontjának b) alpontja alapján a fegyelmi eljárás átalányköltségének megfizetésére kötelezte.

Felhívja a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd figyelmét az Üttv. 22. § (1) bekezdés g) pontjában és a 149. § (1) bekezdés b) pontjában, valamint (6) bekezdésében foglaltakra, különös tekintettel arra, hogy a végrehajtható fegyelmi határozatból fakadó fizetési kötelezettség felszólítás ellenére történő nem teljesítése a kamarai tagság megszüntetését eredményezi.

A Fegyelmi Tanács határozata 2025. június 14. napján jogerős és végrehajtható.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2025. F. 152.)